

<http://mail.cgtcatalunya.cat/spip.php?article13166>

**Alliberem-nos de l'opressió
dels estats i del capitalisme.**

Autodeterminació i autogestió

- Actualitat - Comunicats -

Publication date: dimarts 10 de setembre de 2019

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Novament aquest 11 de setembre la CGT de Catalunya, en compliment dels seus acords congressuals, mostra el seu suport a l'autodeterminació del poble català, així com la de tots els territoris on les persones decideixin quin vol que sigui el seu futur. Des de les muntanyes i planures de Rojava a la selva de Chiapas, als carrers d'Exarchia, centres socials alliberats, col·lectius, sindicats autònoms o, en general, qualsevol espai petit o gran que sigui arrencat de les urpes dels estats i el capital.

Per l'anarcosindicalisme, i en general el moviment llibertari, l'autodeterminació tant individual com col·lectiva no ha de tenir cap altre límit que la solidaritat, la igualtat i la llibertat. Mai no podrem decidir en llibertat real sense alliberar-nos del criminal sistema capitalista que ens manté dominats i sotmesos a regles que no són les nostres. Ni tampoc volem viure en cap nou món que no es construeixi sota la referència d'una estricta solidaritat i cooperació humana.

Constatem les dificultats i reptes que afrontem com a classe treballadora aquest 2019 a tots els nivells per a exercir aquesta plena autodeterminació. A nivell global la necessitat de conquerir nous territoris per mantenir el capitalisme està cremant l'Amazònia, el canvi climàtic que causa les deixalles del productivisme i consumisme aboca a una crisi planetària a la que hem de respondre en les mobilitzacions del proper 27 de setembre.

A Europa el feixisme, ara amb corbata i no amb camises pardes, segueix creixent i enverinant la població amb missatges d'odi i enfrontament entre grups socials o ètnics. La hipòcrita Europa segueix assassinant milers de persones a la Mediterrània fruit de la seva voluntària inacció i polítiques racistes d'estat.

L'estat espanyol manté la repressió com a mitjà prioritari en la gestió de conflictes polítics i socials. Les seves presons no han deixat de tenir en cap moment presos polítics, dissidents, sindicalistes o insumisos a les regles que regulen un sistema jeràrquic d'obediència i sotmetiment. L'anomenat govern "socialista" segueix fil per randa els consensos del Règim del 78: mites i restriccions cada cop més elevades de drets civils. La derogació de la reforma laboral és ja prou evident que quedarà en canvis cosmètics acceptats i legitimats pels agents sindicals del sistema. El mateix camí que realitzarà la llei mordassa del govern anterior.

A Catalunya estem a les portes del canvi de cicle del processisme institucional, cap a una imatge més adaptada a la realitat actual i als interessos d'alguns partits polítics. Pel que fa a les condicions materials i vitals de la classe treballadora catalana, seguim on érem: Els paradigmes neoliberal es consoliden i s'estenen des de les administracions, amb la única resistència i l'oposició del sindicalisme i de les organitzacions combatives. Seguim tenint temps d'espera i recursos ínfims a la sanitat pública, l'ensenyament continua sent l'objecte de desig de grans interessos en els processos més o menys soterrats de mercantilització i privatització. El projecte d'externalitzacions de la llei de contractació de serveis socials (la coneguda com a 'Llei Aragonès') no és més que un burd muntatge per legitimar el repartiment procedimentat del pastís dels serveis socials. Mentre els sous continuen estancats o baixant, els lloguers han pujat un 40% en 5 anys.

El que va néixer com a una suposada nova política continua sense cap canvi significatiu real en els municipis que governa, mentre en alguns com Barcelona uneix amb alegria les porres de la guàrdia urbana a la del cos de mossos d'esquadra contra els companys i companyes maners.

Davant tot aquest panorama, la CGT de Catalunya fa una crida a l'organització de la classe treballadora per a fer-hi front, com a primer pas d'un procés d'ofensiva posterior. Reivindiquem el conflicte com el mitjà necessari per conquerir drets i avenços socials, calen més vagues i menys pactes socials de la rendició. Constatem que cal seguir als carrers contra les polítiques de les oligarquies, contra la repressió de l'estat i pels nostres drets, com vam fer el 3 d'octubre i tantes altres vegades. Fem, finalment, una crida a normalitzar la desobediència i rebutjar activament tota

Alliberem-nos de l'opressió dels estats i del capitalisme. Autodeterminació i autogestió

---

forma de resposta punitiva de l'estat, generalitat o ajuntaments contra les mobilitzacions i reclamacions socials.
Construïm activament una autodeterminació real que ens porti a l'autogestió quotidiana de la nostra vida!

Comunicat del Secretariat Permanent de la CGT de Catalunya